

B-024AB

Viborg Landsoverret 1860-1921

Domprotokol Justitssager 1885-7/9-1888 5/7

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1885 Mandag d. 12 Oktober blev afsagt følgende Domme:

295/1885 Kancelliraad Møller som Aktor

Ktr.

Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen.

Under denne Sag er Arrestanten Christen Ole eller Olufsen Jochumsen, der er født d. 13. September 1857 og ikke tidligere at have været tiltalt eller straffet, sat under Tiltale i Henhold til Straffelovens § 190 og 243.

Den 1. Maj d. A. blev der i en Mergelgrav paa Østedgaards Mark fundet Liget af en Kvindeperson i en stærkt forraadnet Tilstand, saa at det maatte have ligget i Vandet i længere Tid. De Klæder, Liget var iført, blev gjenkendte som tilhørende en svensk Tjenestepige, Christiane Olsdatter, der havde tjent paa Østedgaard og d. 31 Oktober f. A. om Aftenen efter endt Tjenestetid havde forladt Gaarden, idet hun medbragte sin Løn, hvilken hun havde i et Lommetørklæde paa sit Bryst, og fra hvem der ikke senere var hørt, uden hun dog var savnet, og da der opstod Mistanke imod Arrestanten, der vides at have staaet i et utugtigt Forhold til bemeldte Pige, om at han havde dræbt hende, blev han anholdt Natten mellem d. 5. og 6. Maj d. A. paa sit daværende Opholdssted paa Lindknud Hede.

Under det Forhør, som derpaa d. 6. s. M. blev optaget over ham i Gjørding -Malt Herreds Politiret, afgav han ogsaa strax en i det Væsentlige fuldstændig Tilstaaelse om, at han d. 31. Oktober s. A. om Aftenen efter en forudlagt Plan havde dræbt Pigen for at sætte sig i Besiddelse af hendes Penge og kastet hendes Lig ud i den nævnte Mergelgrav, hvilken Tilstaaelse han derpaa med enkelte Tilføjelser og nærmere Forklaringer gjentog og under de senere over ham under Elbo m. fl. Herreds Politiret optagne Forhør, og ifølge denne Tilstaaelse og de i Sagen i øvrigt tilvejebragte Oplysninger, ere de nærmere Omstændigheder ved Gjerningen i det Væsentlige følgende:

Arrestanten, der d. 8. April 1882, medens han tjente på en Gaard i Vorbasse Sogn, var bleven gift med Else Mettea Andersen, der kort efter Brylluppet havde taget Ophold hos en i det nævnte Sogn boende Søster, medens Arrestanten var vedbleven at tjene paa bemeldte Gaard, forlod i Sommeren s. A. denne sin Tjeneste, og i den derpaa følgende Tid, i hvilken han ikke lod sin Hustru høre fra sig eller ydede hende noget til hendes Underhold, søgte han Arbejde paa forskellige Steder, indtil han i Marts 1883 kom til at tjene som Røgter paa Østedgaard. I sommeren s. A. kom Christina Olsdatter, der var født i Sverige d. 20 Februar 1854, til at tjene paa Gaarden, og med hende indlod Arrestanten sig strax i en utugtigt Forbindelse, som blev fortsat ogsaa efter at hun var bleven bekjendt med, at Arrestanten var gift, derved at hans Hustru, der havde faaet at vide, hvor han opholdt sig, ved Nytaarstide 1884 indfandt sig paa Gaarden. Efter Arrestantens Hustrus Forklaring lovede han hende ved denne Lejlighed at tage hende og deres Barn til sig til November s. A., og indtil da tog hun Tjeneste paa Gaarden Ravnholt i Gjesten Sogn. Da Arrestanten henimod November 1884 var i stor Pengeforlegenhed, idet han, der fra November havde lejet en Bolig til sin Hustru i Folsted og, som meldt, fra den Tid skulde sørge for hendes Underhold, havde forbrugt sin Løn

og saaledes vilde savne de dertil fornødne Midler, og da han vidste, at Christina Olsdatter, der skulde forlade Østedgaard til 1. November, havde et efter Omstændighederne temmelig betydeligt Beløb tilgode i Løn, besluttede han at tilvende sig disse Penge, og idet han derpaa tænkte, at hun, hvis han tog Pengene fra hende uden at slaa hende ihjel, strax vilde melde ham, bestemte han sig til at myrde hende og tilvende sig Pengene, hvilken Beslutning han fattede omtrent 8 Dage forinden Gjerningen blev udført. Idet han ansaa det for nødvendigt til Beslutningens Udførelse, at han kunde blive ene med hende ved Nattetid, lagde han nu den Plan, at han vilde tage Livet af Pigen ved den ovenanmeldte Mergelgrav for derefter at kunne nedsænke Liget i denne, og at han til beleilig Tid vilde faa hende lokket hen til denne Mergelgrav – der er beliggende i en Mark i sydøstlig Retning fra et Jernbanelod ved Østedgaards Mark - og indbilde hende, der ikke havde nogen Tjeneste til 1ste November, at hun kunde faa den Tjeneste paa Ravnholt, som hans Hustru skulde forlade Dag, og at det, for at hun kunde være paa Gaarden den 1. November om Morgen, var hensigtsmæssigt, at de d. 31. Oktober tog med Nattoget fra Fredericia. Under dette usande Foregivende aftalte han derfor med hende, at de d. 31. October om Aftenen i det anførte Øiemed skulde mødes ved det ovenanmeldte Jernbanelod, idet Arrestanten skulde komme dertil fra Pjedsted, hvor han havde et Ærinde, og Pigen fra Østedgaard. De mødtes ogsaa paa det aftalte Sted omtrent Kl. 8 om Aftenen, og efter de havde talt lidt sammen, foreslog Arrestanten hende – som det maa antages ligeledes i Overensstemmelse med den af ham lagte Plan for at faa hende til at følge med sig hen til Mergelgraven - at de, da der var god Tid til, at de kunde naa Fredericia, forinden det paagældende Jernbanetogs Afgang, skulde opholde sig noget hos en Husmand, der var gift med Arrestantens Søskendebarn, og hvis Hus ligger et Stykke paa den anden Side af Mergelgraven saaledes, at de på Vejen dertil fra Jernbanelodet tværs over Marken vilde komme forbi Graven. Efter at være ankommen til denne satte de sig paa Kanten af Graven ved den sydvestlige Side, hvor der er nogle Buske, idet Christina, der medbragte et graat Sjal, et Par Støvler og en Pakke eller Sæk, indeholdende hendes øvrige Tøi, lagde disse Gjenstande ved Siden af sig, og efter at de havde siddet og talt sammen i et Kvarters Tid, og Arrestanten havde spurgt hende, om hun havde sine Penge, hvilket hun besvarede bekræftende, udførte han nu Gjerningen, idet han væltede hende, der sad ved hans højre Side, om og greb hende med begge Hænder om Halsen, den venstre Haand om Struben og den højre om Nakken, og derpaa, idet han stadig holdt fast om hendes Hals, trak hende, der udstødte et Par Hyl og strittede imod, efter sig, idet han selv gik baglæns ned ad Skraaningen og et Par Skridt ud i Vandet, saaledes at han kom til at staa i dette til Knæerne, hvorefter han, idet han vedblev paa samme Maade at holde Hænderne om hendes Hals og navnlig knugede Struben stærk sammen, trykkede hendes Hoved under Vandet, indtil han mærkede, at hun var død, idet al Bevægelse ophørte. Han trak derefter Liget i Land og tilvendte sig Pengene, 58 Kr., som han fandt på Brystet, hvorpaa han, efterat have fyldt Skjørtet med Ler og ombundet det med det ene Stømpébånd, som han havde taget af Liget, skjød dette saa langt ud i Graven, som han kunde naa, hvor det strax sank. Den ovennævnte Pakke eller Sæk, hvoraf han intet udtog, fyldte han ligeledes med Sten og Ler og kastede den ud i Graven, hvor den efter nærværende Undersøgelses Paabegyndelse ogsaa er bleven funden. Desuden tilvendte han sig foruden Pengene ogsaa Christinas ovennævnte Sjal og Støvler, og han gik derpaa strax til Østedgaard, hvor han gjemte Pengene, Sjalet og Støvlerne i sit Skab, hvorefter han gik hen til den foran omtalte Husmand, hvor han maa antages at være kommen omkring Kl 11, og hos hvem en Del Karle fra Gaarden vare samlede til et Gilde, i hvilket han derpaa deltog, indtil de Kl henad 12 gik hjem til Gaarden. – Sjalet og Støvlerne gav han til sin Hustru, som han d. 2. November hentede fra Ravnholtgaard til den af ham lejede Lejlighed i Folsted, og de ere under Undersøgelsen fundet i deres Besiddelse.

Ved den den 4. Maj foretagne Obduktion af Liget er der ifølge den afvde obducerende Læger den 14. s. M. om Obduktionens Udfald afgivne Erklæring ikke paa Liget fundet sikre Tegn paa ydre Vold, hvorfor det i Erklæringen er udtalt, at Pigen ikke er død ved Drukning, og i en senere paa Foranledning af

Forhørsdommeren afgiven yderligere Erklæring af 6. Juni have de paagjældende Læger udtalt, at det skjønnedes mest sandsynligt, at Dødsarsagen har været Kvæling, og at den af Arrestanten afgivne Forklaring ikke staar i Strid med det ved Obductionen fundne. Det Kongelige Sundhedskollegium, hvem der af Forhørsdommeren har været givet Leilighed til at gjøre sig bekendt med den i Sagen fremlagte Erklæring af 11. Juli, har ligeledes udtalt, at der ikke i Sektionsberetningen findes noget, der staar i Modstrid med den afgivne Tilstaaelse, hvorhos Colligiet i øvrigt har bemærket, at det er enigt med Obducenterne i de af dem afgivne Erklæringer, dog med den Undtagelse, at man ikke ved et i den Grad forraadnet Lig kan have nogen sikker Mening om, hvorvidt Døden er indtraadt, før den afdøde kom i Vandet.

Arrestanten har i øvrigt under Forhørene udsagt, at han, der ikke forinden Gjerningens Udførelse vil have tænkt på det skrækelige i denne, idet hans Tanker kun var rettet paa, at han vilde have Pengene, lige idet han begyndte paa at udføre Forbrydelsen, blev grebet af Rædsel, saa at han rystede over alle Lemmer, men at han, da han havde begyndt, meente, at han maatte føre Gjerningen til Ende. – Han har derhos forklaret, at han – der vedblev at tjene paa Østedgaard indtil d. 1. Maj d. A., da han flyttede til Lindknud Hede, i hvilken Tid han i øvrigt indlod sig i et nyt utugtigt Forhold til en paa Gaarden tjenende Pige – har været overbevist om, at Forbrydelsen nok vilde blive opdaget, og at han derfor har været plaget af Samvittighedsnag og Skræk for Følgerne, hvorfor han – der ogsaa forinden Forbrydelsens Udøvelse var tilbøielig til Svir, og som efter flere Deponenters Udsagn i beruset Tilstand er onskabsfuld og voldsom, – for at dæmpe disse Tanker har drukket mere end tidligere. Under Undersøgelsen har han vist en, som det maa antages, oprigtig Anger over sin Gjerning. –

For det af Arrestanten efter de ovenstaaende udviste Forhold, der henhører under Bestemmelserne i Straffeloven § 190 i Forbindelse med § 243, er han ved Underrettsdommen rettelig anset med Livsstraf, og bemeldte Dom, ved hvilken det ligeledes rettelig er paalagt Arrestanten at udrede Aktionens Omkostninger, vil derfor være at stadfæste, dog saaledes at Salærerne til Actor og Defensor for Underretten findes at burde bestemmes til 25 Kr til den første og 20 Kr til den sidste. –

I Salær til Actor og Defensor for Overretten vil Arrestanten have at betale 25 Kr. til hver.

Under Sagen Behandling i første Instans og den befalede Sagsførelse for begge Retter har intet ulovligt Ophold fundet Sted.

Thi kjendes for Ret.

Underrettsdommen bør ved Magt at stande, dog således, at Salærerne til Actor og Defensor for Underretten bestemmes til 25 Kr. til den første og 20 Kr. til den sidste.

I Salær til Actor og Defensor for Overretten, Cancelliraad Møller og Justitsraad Neckelmann, betaler Arrestanten 25 Kr. til hver.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.